

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, XXX г.
[...] (2012) XXX draft

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

до държавите членки относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към застраховането на краткосрочни експортни кредити

(текст от значение за ЕИП)

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

до държавите членки относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към застраховането на краткосрочни експортни кредити

(текст от значение за ЕИП)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1. Субсидиите за износ могат да се отразят неблагоприятно на конкуренцията между потенциални съперничаещи си доставчици на стоки и услуги. По тази причина Комисията, в качеството си на гарант на конкуренцията по силата на Договора, винаги решително е осъждала помощите за износ в търговския обмен в ЕС и извън него. С цел да се избегне подкрепата на държавите членки за застраховането на експортни кредити да нарушава конкуренцията, Комисията трябва да изясни своята оценка съгласно правилата на ЕС за държавните помощи.
2. Комисията използва своите правомощия, за да регулира държавната помощ в областта на застраховането на краткосрочни експортни кредити с цел да бъдат отстранени действителни или потенциални нарушения на конкуренцията във вътрешния пазар не само сред износителите от различни държави членки (търгувачи в ЕС и извън него), но също така и между застрахователи на експортни кредити, действащи в ЕС. През 1997 г. Комисията определи принципите за държавна намеса в своето съобщение до държавите членки съгласно член 93, параграф 1 от Договора за ЕО относно прилагането на членове 92 и 93 от Договора към застраховането на краткосрочни експортни кредити¹ (съобщението от 1997 г.). Съобщението от 1997 г. се прилагаше за период от пет години, считано от 1 януари 1998 г. Впоследствие то бе изменено, а неговият срок на прилагане бе удължен през 2001² г., 2004³ г., 2005⁴ г. и 2010⁵ г. Понастоящем то се прилага до 31 декември 2012 г.
3. Опитът, придобит с прилагането на съобщението от 1997 г., особено през финансовата криза между 2009 г. и 2011 г., показва, че политиката на Комисията в тази област трябва да бъде преразгледана.
4. Целта на настоящото съобщение е да се избегне държавната помощ да нарушава конкуренцията между частните и публичните/работещите с държавна

---

¹ ОВ С 281, 17.9.1997 г., стр. 4.

² ОВ С 217, 2.8.2001 г., стр. 2.

³ ОВ С 307, 11.12.2004 г., стр. 12.

⁴ ОВ С 325, 22.12.2005 г., стр. 22.

⁵ ОВ С 329, 7.12.2010 г., стр. 6.

подкрепя застрахователи на експортни кредити, както и да се създаде равнопоставеност между износителите.

5. Предназначението на съобщението е на държавите членки да бъдат предоставени по-подробни насоки относно принципите, на които Комисията възнамерява да основе своето тълкуване на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на ЕС и тяхното прилагане към застраховането на краткосрочни експортни кредити. Съобщението следва да направи политиката на Комисията в тази област възможно най-прозрачна и да гарантира предвидимост и равнопоставеност. За тази цел в него се определят набор от условия, които трябва да бъдат изпълнени, когато застрахователи на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или разполагащи с гаранция от нея, искат да навлязат на застрахователния пазар за покриване на продаваеми рискове, свързани с краткосрочни кредитни.
6. Рисковете, които по принцип са непродаваеми, остават извън приложното поле на настоящото съобщение. По тази причина в него не се разглежда застраховането на експортни кредити с период на риска от две или повече години, тъй като понастоящем тези рискове се считат за непродаваеми.
7. В раздел 2 се описват приложното поле на съобщението и определенията, използвани в него. Раздел 3 е посветен на приложимостта на член 107, параграф 1 от ДФЕС и общата забрана за държавна помощ в полза на застраховането на експортни кредити, покриващо продаваеми рискове. Накрая в част 4 се предвиждат някои изключения от определението за „продаваеми рискове“ и се уточняват условията за намеса на държавата в застраховането на тези освободени от забрана продаваеми рискове.

2. ПРИЛОЖНО ПОЛЕ НА СЪОБЩЕНИЕТО И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

2.1. Приложно поле

8. Настоящото съобщение се прилага за застраховането на експортни кредити с период на риска под две години.

2.2. Определения

9. За целите на настоящото съобщение се прилагат следните определения:

„съзастраховане“: процентът от всяка застрахована сума, за който застрахователят не изплаща обезщетение и който остава за сметка на застрахованото лице или за сметка на друг застраховател.

„кредитен период“: периодът от време, отпуснат на купувача от застрахования износител, за плащането на доставените стоки.

„търговски рискове“: рискове, сред които, по-специално,

- произволно неизпълнение на договор от страна на длъжника, т.е. всяко произволно решение на частен длъжник да спре изпълнението или да прекрати договора без основателна причина;

- произволен отказ без основателна причина от страна на частен длъжник да приеме стоките, предмет на договора;
- неплатежоспособност на частен длъжник или на неговия гарант;
- продължително неизпълнение, което представлява неплащане от страна на частен длъжник или гарант на дълг, който произтича от договора.

„застраховане на експортни кредити“: застрахователен продукт, чрез който застрахователят поема търговския и/или политическия риск, съгласно определението в настоящото съобщение, произтичащ от продължително неизпълнение, неплатежоспособност или несъстоятелност на купувача по търговска сделка.

„период на производство“: периодът между датата на поръчката и доставката или превоза на стоките.

„продаваеми рискове“: търговски и политически рискове с максимален период на риска от две години, свързани с (публични и частни) длъжници в страни, в които съществува достатъчен капацитет за покриване на всички икономически оправдани рискове. Тези страни са изброени в приложението към това съобщение. Всички други рискове се считат за непродаваеми.

„политически рискове“: рискове, сред които, по-специално:

- рискът купувач, представляващ правителство, или държава да попречи на извършването на сделка или да не изпълни в определения срок своите задължения за плащане;
- рискът, който не зависи от волята на отделен купувач или е не е негова отговорност;
- рискът държава да попречи изпълнението на сделка;
- рискът държава да не е в състояние да прехвърли на държавата на застрахованото предприятие средствата, платени от купувачи с местожителство на нейна територия.

„период на риска“: периодът на производството плюс кредитния период.

„покритие на индивидуален риск“: покритие за всички продажби, осъществени с един длъжник или по договор с един длъжник.

„допълнително покритие“: допълнително покритие над кредитен лимит, определен от друг застраховател.

3. ПРИЛОЖИМОСТ НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТДФЕС

3.1. Общи принципи

10. Член 107, параграф 1 отДФЕС гласи, че „всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.
11. Когато застраховането на експортни кредити се извършва от застрахователи, действащи за сметка на държавата или с нейна гаранция, то включва държавни ресурси. Участието на държавата може да предостави на застрахователите и/или износителите изборително предимство и по този начин да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки. Предназначението на описаните по-долу принципи е да бъдат предоставени насоки за това как тези мерки ще бъдат оценявани съгласно правилата за държавна помощ.

3.2. Помощ за застрахователите

12. Възможно е да има държавна помощ, когато застрахователи на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, се възползват от някои предимства в сравнение с частните застрахователи. Предимството може да приеме различни форми и може да включва например:
- а) *de jure* или *de facto* държавни гаранции за заеми и за загуби;
  - б) освобождаване от изискването да бъдат съставени подходящи резерви и от другите изисквания, произтичащи от изключването на операциите по застраховане на експортни кредити за сметка на държавата или с нейна гаранция съгласно Директива 73/239/ЕИО⁶ на Съвета;
  - в) частично или пълно освобождаване от дължими по принцип данъци (като например, корпоративни данъци и данъци върху застрахователните полици);
  - г) отпускане на помощ или капиталови вноски от държавата или други форми на финансиране, които не са в съответствие с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика;
  - д) предоставяне от страна на държавата на услуги в натура като достъп и използване на държавна инфраструктура, съоръжения или привилегирована информация, при условия, които не отразяват тяхната пазарна стойност, както и

---

⁶ Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3).

- е) пряко презастраховане от държавата или пряка държавна гаранция за презастраховане при условия, които са по-благоприятни от предлаганите на частния презастрахователен пазар, което занижава прекалено цената на презастрахователното покритие или създава изкуствено капацитет, който не е наличен на частния пазар.

3.3. **Забрана на държавните помощи в областта на експортните кредити**

13. Посочените по-горе предимства за застрахователите по отношение на продаваемите рискове засягат търговията с услуги в рамките на ЕС. Освен това те водят до различия в наличното застрахователно покритие за продаваемите рискове в различните държави членки. Това нарушава конкуренцията между предприятията в държавите членки и произвежда вторичните ефекти върху търговията в рамките на ЕС, независимо от това дали става дума за износ в рамките на ЕС или за износ извън неговите предели⁷. Когато застрахователи на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, се ползват с такива предимства в сравнение с частни застрахователи, необходимо е да се определят условията, при които те могат да работят, за да се гарантира, че не се ползват от държавна помощ. За това се изисква те да не застраховат продаваеми рискове.
14. Застрахователите също могат поне частично да се възползват от предимствата на износителите. Такива предимства могат да нарушат конкуренцията и търговията и да представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Ако обаче са спазени условията за застраховане на експортни кредити за продаваемите рискове, както е посочено в раздел 4.3 от настоящото съобщение, Комисията ще приеме, че към износителите не е прехвърлено неправомерно предимство.

4. **УСЛОВИЯ ЗА ЗАСТРАХОВАНЕ НА ЕКСПОРТНИ КРЕДИТИ ЗА ПРОДАВАЕМИ РИСКОВЕ**

4.1. **Общи принципи**

15. Както е посочено по-горе, когато застрахователите на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, се ползват с финансови предимства в сравнение с частни застрахователи, съгласно описанието им в точка 12, те не трябва да покриват продаваеми рискове. Ако желаят да застраховат продаваеми рискове, трябва да се гарантира, че с тази дейност те не се ползват пряко или непряко от държавна помощ. За тази цел те първо трябва да притежават определен размер собствени средства (граница на платежоспособност с включен гаранционен фонд) и технически резерви (запасен фонд) и трябва да получат необходимото разрешение в съответствие с Директива 73/239/ЕИО. Те трябва също да управляват отделно и да водят

---

⁷ В своето решение по дело С-142/87 *Кралство Белгия срещу Комисията на Европейските общности* Съдът приема, че не само помощите за износ на територията на Общността, но и извън нея, могат да окажат влияние върху конкуренцията и търговията в Общността. И двата вида операции се застраховат от застрахователите на експортни кредити и помощите за някой от тях следователно могат да засегнат конкуренцията и търговията в Общността.

отделни счетоводни сметки за своята дейност по застраховането на продаваеми и на непродаваеми рискове за сметка на държавата или с нейна гаранция, за да докажат, че не получават държавна помощ за застраховането на продаваеми рискове. Сметките за предприятията, застраховани от застрахователя за негова собствена сметка, следва да се водят в съответствие с Директива 91/674/ЕО на Съвета⁸.

16. Дъщерни предприятия на застрахователи на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, не трябва да получават държавна помощ за застраховането на продаваеми рискове, както е определено в точка 12.
17. Държавите членки, които предоставят презастрахователно покритие на застрахователи на експортни кредитни под формата на участие или в качеството си на страна по договори за презастраховане, сключени с частния сектор, покриващи продаваеми и непродаваеми рискове, трябва да са в състояние да докажат, че този режим не съдържа държавна помощ по смисъла на точка 12, буква е).

4.2. Изключения от определението за продаваеми рискове

18. Независимо от определението за продаваеми рискове, търговски и политически рискове, свързани с длъжници, установени в държавите, посочени в приложението, се считат за непродаваеми в следните ситуации:
  - а) ако Комисията реши да извади временно една или няколко държави от списъка на държавите с продаваеми рискове, посочени в приложението, като прибегне до механизма, описан в раздел 33, тъй като капацитетът на пазара за частни застраховки в тези страни е недостатъчен, за да покрие всички икономически оправдани рискове;
  - б) ако Комисията реши, въз основа на уведомление от държава членка, че рисковете, поети от малките и средните предприятия, попадащи в приложимото определение⁹ на ЕС и които имат общ годишен оборот от износ не по-голям от 2 млн. EUR, са временно непродаваеми в съответната държава членка;
  - в) ако Комисията реши, въз основа на уведомление от държава членка, че покритие на индивидуален риск с кредитен период между 181 дни и две години е временно непродаваем в съответната държава членка;
  - г) ако Комисията реши, въз основа на уведомление от държава членка, че поради други фактори, свързани по-специално с условията за застраховане на експортни кредити, някои рискове са временно непродаваеми в съответната държава членка.

---

⁸ Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

⁹ Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

19. С цел нарушенията на конкуренцията във вътрешния пазар да бъдат сведени до минимум, временно непродаемите рискове, посочени в точка 18, могат да бъдат покрити от застрахователите на експортни кредити за сметка на държавата или с нейна гаранция, при условие че отговарят на условията, посочени в раздел 4.3.

4.3. **Условия за предоставянето на покритие за освободените от забрана продаваеми рискове**

4.3.1. *Качество на покритието*

20. Качеството на покритието, предлагано от застрахователите на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, трябва да бъде съобразено с пазарните стандарти. По-специално, могат да бъдат покривани единствено икономически оправдани рискове, а именно продължителното неизпълнение. Рисковете, посочени в точка 18, букви б) и в), които частни застрахователи са оценили и отхвърлили по полици за целия оборот, тъй като те не са икономически оправдани, не могат да бъдат покривани. Максималният процент на покритие трябва да бъде 90 % за търговските и политическите рискове, а изчаквателният период до изплащане на застрахователното обезщетение трябва да бъде минимум 90 дни.

4.3.2. *Застрахователни принципи*

21. При оценяването на рисковете трябва винаги да се прилагат разумни застрахователни принципи. Следователно рискът от погрешни финансови сделки не трябва да се допуска до подкрепяни от държавата схеми. По отношение на тези принципи трябва да бъдат ясно формулирани критерии за приемливост на риска и износителите следва да имат положителен търговски и/или разплащателен опит. Купувачите не трябва да са предизвиквали застрахователно събитие, вероятността от неизпълнение на купувачите трябва да е приемлива и техните вътрешни и/или външни финансови рейтинги следва да също са приемливи.

4.3.3. *Подходящо ценообразуване*

22. Поемането на риск при договори за застраховане на експортни кредити трябва да бъде възнаградено с подходяща премия. С цел да бъде сведен до минимум ефектът на изместване на частните застрахователи, средните ставки на премиите по схемите с публична подкрепа трябва да са по-високи от средните премии на частни кредитни застрахователи за подобни рискове. Това изискване гарантира постепенното премахване на държавната намеса, тъй като по-скъпите премии ще гарантират, че износителите ще се обърнат отново към частните застрахователи, веднага щом пазарните условия позволят това и когато рискът отново стане продаваем.

23. Приема се, че ценообразуването е адекватно, ако се фактурира минималната премия¹⁰ (премия тип „убежище“) за съответната категория риск, както е

---

¹⁰ За съответната категория риск диапазонът на годишната минимална премия на риска бе определен въз основа на едногодишните спредове на суаповете за кредитно неизпълнение въз

определено в следната таблица. Минималната премия се прилага освен ако държавите членки представят доказателства, че тези ставки са неподходящи за въпросния случай.

Категории на риск ¹¹	Годишна премия за риск ¹² (% от застрахованите суми)
Отлични ¹³	[0,2 % — 0,4 %]
Добри ¹⁴	[0,5 % — 0,9 %]
Задоволителни ¹⁵	[1,2 % — 2,3 %]
Слаби ¹⁶	[2,5 % — 4,5 %]
Лоши ¹⁷	Не се предлага минимална премия

24. За съзастраховане, презастраховане и допълнително застрахователно покритие се приема, че ценообразуване е адекватно, когато фактурираната премия е поне с [20 %] по-висока от премията за първоначалното покритие.
25. Към рисковата премия следва да бъде добавена такса за управление. Тя трябва да бъде минимум [0,2 % — 0,5 %] от застрахованите суми и да бъде фактурирана независимо от продължителността на договора.

4.3.4. *Прозрачност и отчетност*

26. Държавите членки трябва да публикуват въведените схеми за рисковете, посочени в точка 18, на уебсайтовете на застрахователите на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, като уточнят всички приложими условия.

основа на съставен рейтинг, в който влизат рейтингите на всички три основни агенции за кредитен рейтинг (Standard & Poor, Fitch и Moody's) за последните пет години (2007—2011 г.), като се предполага, че средното съотношение между застрахователните обезщетения и премиите за застраховането на краткосрочни експортни кредити е [40 %].

¹¹ Категориите на риск се основават на кредитни рейтинги. Не е необходимо рейтингите да бъдат получени от конкретни рейтингови агенции. Националните рейтингови системи или рейтинговите системи, използвани от банките, се приемат на равни начала. За предприятията без публичен рейтинг може да се приложи рейтинг, основан на проверима информация.

¹² Премията „убежище“ по договор за 30-дневна застраховка може да бъде изчислена, като диапазонът на премиите бъде разделен на 12.

¹³ Отличните категории на риск съдържат рискове с кредитни рейтинги, равняващи се на AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- по системата на Standard & Poor's;

¹⁴ Добрите категории на риск съдържат рискове с кредитни рейтинги, равняващи се BBB+, BBB или BBB- по системата на Standard & Poor's;

¹⁵ Задоволителните категории на риск съдържат рискове с кредитни рейтинги, равняващи се BB+, BB или BB- по системата на Standard & Poor's;

¹⁶ Слабите категории на риск съдържат рискове с кредитни рейтинги, равняващи се на B+, B или B- по системата на Standard & Poor's;

¹⁷ Лошите категории на риск съдържат рискове с кредитни рейтинги, равняващи се на CCC и по-ниски по системата на Standard & Poor's и по принцип не следва да бъдат покривани.

27. Държавите членки трябва да представят на Комисията годишни доклади за рисковете, посочени в точка 18, които се покриват от застрахователи на експортни кредити, опериращи за сметка на държавата или с нейна гаранция, на 30 [юни] от годината след намесата.
28. В доклада трябва да се съдържа информация за използването на схемата, по-специално общата сума на отпуснатите кредитни лимити, застрахования оборот, фактурираните премии, регистрираните застрахователни събития и изплатени обезщетения, както и възстановените суми.

5. ПРОЦЕДУРНИ АСПЕКТИ

5.1. Общи принципи

29. Рисковете, посочени в точка 18, буква а), могат да бъдат покривани от застрахователите на експортни кредити за сметка на държавата или с нейна гаранция, ако са спазени условията, посочени в раздел 4.3. В такива случаи Комисията не трябва да бъде уведомявана.
30. Рисковете, посочени в точка 18, букви б), в) и г), могат да бъдат покривани от застрахователите на експортни кредити за сметка на държавата или с нейна гаранция, ако са спазени условията, посочени в раздел 4.3, и след като Комисията е била уведомена и е дала своето съгласие.
31. Неизпълнението на някое от условията, посочени в раздел 4.3, не означава, че застраховането на експортни кредити или застрахователната схема са автоматично забранени. Ако държавите членки желаят да променят някое от условията или ако има съмнение дали планирано застраховане на експортни кредити или планирана застрахователна схема изпълняват условията, посочени в настоящото съобщение, Комисията трябва да бъде уведомена за тях.
32. Анализът съгласно правилата за държавни помощи не предопределя съвместимостта на дадена мярка с други разпоредби на Договора.

5.2. Изменение на списъка на държавите с продаваеми рискове

33. Когато определя дали липсата на достатъчен капацитет на частните застрахователи оправдава временното изваждане на държава от списъка на държавите с продаваеми рискове, както е посочено в точка 18, буква а), Комисията ще вземе предвид следните показатели:
- а) свиването на капацитета на частните кредитни застрахователи: по-специално, оттеглянето на голям международен застраховател от конкретен пазар, значителното намаление (най-малко [20 и 30 %]) на застрахованите суми и значителното намаление (най-малко [20 и 30 %]) на съотношенията на приемливост на риска за определен пазар в рамките на 12-месечен период, наблюдавани в държава членка.
  - б) влошаването на рейтингите на държавните дългове: по-специално, внезапни промени в кредитните рейтинги за период от 12 месеца, например многократни понижавания на рейтинга за период от 12 месеца,

извършени от независими агенции за кредитен рейтинг, както и огромно увеличение на спредове на суаповете за кредитно неизпълнение в сравнение със средна стойност на групата от държави, представляващи 25 % от държавите, заемащи челните места в списъка на държавите с продаваеми рискове.

- в) влошаването на резултатите на предприятията: по-специално, рязкото увеличение на случаите на несъстоятелност в държавата вносител за период от 12 месеца.
34. Комисията може да преразгледа списъка на държавите с продаваеми рискове по искане, подадено в писмена форма от пет държави членки, или по своя собствена инициатива, когато пазарният капацитет става недостатъчен за покриването на икономически оправдани рискове. Тя трябва да получи необходимите данни от частни експортни застрахователи и от държавите членки.
35. Когато Комисията предлага изменение на приложения списък на държавите с продаваеми рискове, тя трябва да се консултира с държавите членки, частните застрахователи и заинтересованите страни. Периодът за консултации обикновено не трябва да бъде по-дълъг от 15 работни дни. Държавите членки трябва да бъдат информирани за решението на Комисията в писмена форма.
36. Измененият списък на държавите с продаваеми рискове трябва да бъде валиден не по-малко от 12 месеца. Застрахователните полици, сключени през този период, трябва да бъдат валидни не повече от 90 дни след датата на изтичане на валидността на изменения списък. Три месеца преди изтичането на валидността на изменения списък Комисията може да реши да я удължи, ако пазарният капацитет, определен в точка 33, остава недостатъчен.
37. След като се консултира с държавите членки и заинтересованите страни, Комисията може да преразгледа показателите за изменение на списъка на държавите с продаваеми рискове. Тя може също да реши да преразгледа метода за изменение на списъка.

5.3. Уведомления относно изключенията, посочени в точка 18, букви б) и в)

38. В случаите, посочени в точка 18, букви б) и в), информацията, с която Комисията разполага в момента, навежда на мисълта, че е налице пазарен недостатък и че по тази причина тези рискове са непродваеми. Трябва да се има предвид, че липсата на покритие не се наблюдава във всички държави членки и че с времето положението може да се промени, тъй като частният сектор може да се интересува от този пазарен сегмент. Държавната намеса следва да се разрешава единствено за рисковете, които пазарът не би покрил.
39. По тези причини, когато една държава членка желае да покрива рисковете, посочени в точка 18, буква б) или в), тя трябва да докаже в своето уведомление, че се е обърнала към двама големи застрахователи с дейност на нейна територия и им е дала възможност да докажат, че в страната се предлага покритие за въпросните рискове. Комисията ще приеме, че рисковете са непродваеми, ако в срок от 30 дни от получаването на искането от държавата

членка относно условията на покритие и застрахованите суми за съответния вид риск, които тя желае да покрие, застрахователите не предоставят тези данни на държавата членка или пряко на Комисията.

5.4. Уведомление в други случаи

40. За случаите, посочени в точка 18, буква г), държавата членка трябва да докаже, че за износителите, опериращи на нейна територия, няма налично покритие поради шок в предлагането на частния застрахователен пазар, по-специално оттеглянето от страната на голям застраховател, намален капацитет или потясна продуктова гама в сравнение с други държави членки.

6. ВЛИЗАНЕ В СИЛА И ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ

41. Настоящото съобщение влиза в сила на 1 януари 2013 г. и е валидно до 31 декември 2018 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА ДЪРЖАВИТЕ С ПРОДАВАЕМИ РИСКОВЕ

Държавите — членки на Европейския съюз

Австралия

Канада

Исландия

Япония

Нова Зеландия

Норвегия

Швейцария

Съединени американски щати